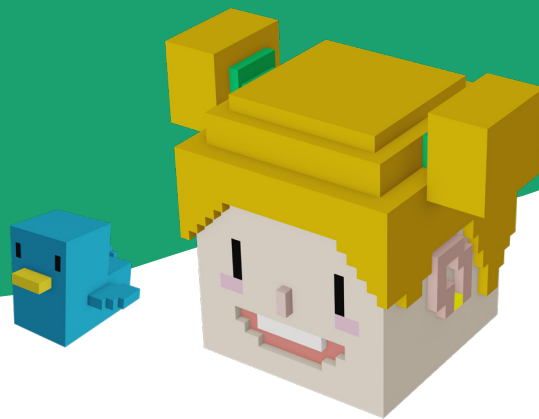

DEFINICJA KIESZONKOWEGO

Co to jest?

Kieszonkowe to powtarzalne, regularne i stałe w kwocie środki finansowe przekazywane bezwarunkowo przez opiekunów do samodzielnej dyspozycji dziecka. Dysponowanie nim powinno odbywać się według wspólnie ustalonych zasad dot. ich wydatkowania.

Do czego służy?

Celem kieszonkowego jest nauka gospodarowania własnymi pieniędzmi (m.in. planowanie bieżących wydatków, konsekwencji własnych decyzji finansowych, oszczędzania, inwestowania w siebie, charytatywności) oraz pogłębienie wiedzy o finansach (m.in. o wartości pieniądza, wycenie pracy, nominatach, nowoczesnych narzędziach finansowych).

Nie są kieszonkowym:

- Okazjonalne zastrzyki finansowe np. ze strony bliskich
- Prezenty w postaci pieniędzy
- Bonusy przyznawane przez rodziców za wyjątkowe osiągnięcia dziecka
- Pieniądze wydawane przez opiekunów lub przekazywane dziecku na zaspokojenie ustalonych przez rodzinę potrzeb bytowych i rozwojowych dziecka (np. zakup posiłku w szkole, dojazdy, zajęcia dodatkowe, kultura)
- Pieniądze, które dzieci same zdobędą np. stypendia, nagrody finansowe
- Pieniądze, które dzieci same zarobią np. za prace zlecane przez rodzica, wykraczające ponad ustalone obowiązki dziecka

KIESZONKOWE ZASADY – MANUAL RODZICA

To zbiór inspiracji dla Ciebie

Możesz wykorzystać te, które sam wybierzesz – to tylko drogowskaz. Możesz też ustalać swoje własne rodzinne zasady, bo przecież najlepiej znasz własne dziecko, ale...

1. Zacznij od siebie

Zanim zaczniesz z dzieckiem rozmowę o kieszonkowym – przyjrzyj się sobie i swoim przekonaniom. Zastanów się, które z nich są warte przekazania Twojemu dziecku.

Pamiętaj! Rozmowa o pieniądzach to także rozmowa o wartościach!

- a. Jakie masz podejście do rozmawiania o pieniądzach – czujesz się w tym swobodnie, temat budzi w Tobie mnie lęk, odczuwasz dyskomfort, uważasz pieniądze za temat tabu?
- b. Co sądzisz o tym ile sam zarabiasz i ile zarabiają inni?
- c. Jakie masz przekonania dot. wydawania pieniędzy? To hojność czy oszczędność jest dla ciebie cnotą? Co myślisz o ludziach bogatych i gorzej sytuowanych?
- d. W jakim celu chcesz dawać dziecku kieszonkowe?

2. Oceń temperament finansowy dziecka

Planując rozmowę, zwróć uwagę na wiek dziecka i jego temperament finansowy – czyli sposób, w jaki dziecko traktuje pieniądze (impulsywne zakupy, chęć to tu i teraz czy raczej cierpliwość i skłonność do odraczania przyjemności w czasie).

3. Budżet rodzinny to nie tajemnica

Jeśli sytuacja finansowa rodziny jest trudniejsza, bądź szczerzy w rozmowie o realnych możliwościach dot. kieszonkowego. Nie mów, że nie masz pieniędzy – dziecko widzi, że jakieś masz i je wydajesz. Pozwól mu zrozumieć na co muszą być przeznaczone. Przekuj tę sytuację w rozmowę o sile Twojej rodziny – o tym jak mimo trudności sobie radzicie.

4. Określ harmonogram kieszonkowego

Ustal z dzieckiem stały termin i częstotliwość wypłacania kieszonkowego. Kieszonkowe to pieniądze dawane dziecku regularnie, w sposób zaplanowany. Warto wiedzieć, że tygodniówką jest łatwiej zarządzać. Sprawdza się też lepiej przy mniejszych kwotach i młodszych dzieciach. Natomiast miesięczne kieszonkowe wymaga więcej kompetencji od dziecka, lecz znacznie lepiej motywuje do oszczędzania i odkładania - kosztem bieżących przyjemności.

5. Ustal kwotę kieszonkowego

Ustal z dzieckiem stałą kwotę kieszonkowego – tak by:

- a. Było „rynkowe” – czyli nie było znacząco wyższe lub niższe od otrzymywanego przez rówieśników. Przeciętną kwotę kieszonkowego możesz sprawdzić na www.misjakieszonkowe.pl.
- b. Oszczędzając przez rok połowę jego wysokości, dziecko mogło spełnić swoje małe marzenie
- c. Dawало dziecku poczucie niezależności i swobody w wydawaniu na małe przyjemności
- d. Umożliwiło dobre funkcjonowanie w grupie rówieśniczej
- e. Nie było za wysokie, nie do udźwignięcia przez dziecko

6. Kieszonkowe jest stałe

Ustalona z dzieckiem kwota nie powinna być narzędziem karania lub nagradzania. Nie powinna też być zależna od dobrego lub złego zachowania dziecka, jego wyników w nauce czy nastroju rodzica ani okazjonalnego zastrzyku gotówki np. od dziadków. Kwota kieszonkowego może być jednak renegocjowana np. w przypadku pogorszenia sytuacji materialnej rodziny. Jednak polepszenie sytuacji materialnej rodziców (np. podwyżka, nowa praca) nie powinno być pretekstem do podwyższania kieszonkowego. Sukcesy zawodowe rodziców nie są bowiem zasługą dziecka.

7. Podpiszcie rodzinny kontrakt

Podpisz z dzieckiem umowę, w której zadeklaruje zrozumienie zbioru zasad regulujących wydawanie kieszonkowego np.:

- a. Częstotliwość, termin, kwota, forma wypłaty
- b. Wydatki, które dziecko ma pokrywać z własnego kieszonkowego
- c. Wydatki zakazane (np. ze względu na bezpieczeństwo lub zdrowie dziecka)

8. Gotówka czy konto bankowe?

Ustal formę przekazywania kieszonkowego. Gotówka jest wskazana dla młodszych dzieci. Przelewy na własne konto dziecka rekomendowane są dla dzieci znających nominały oraz potrafiących dobrze czytać i liczyć.

9. Trenujcie asertywność i negocjacje

Stawiaj granice w sytuacjach „naciągania”, prośb o dodatkowe pieniądze – podpisanie kontraktu rodzinnego to ułatwia. Incydentalnie takie sytuacja mogą zdarzać się zarówno dorosłym jak i dzieciom, natomiast nie powinny stać się regułą. Potraktuj je jako trening asertywności i negocjacji zarówno dla Ciebie jak i dziecka

10. Nie ograniczaj samodzielności finansowej dziecka

Nie kontroluj wydatkowania kieszonkowego w sposób wykraczający poza dbałość o bezpieczeństwo dziecka. Ostatecznie to dziecko decyduje o własnych pieniądzach. Zaproponuj za to dziecku, że możesz mu pomóc w analizie, wydatków – jeżeli będzie chciało sprawdzić, na co ile pieniędzy wydało.

11. Błędy to mięśnie sukcesu

Pozwól odczuć dziecku konsekwencje jego własnych decyzji finansowych – również tych niewłaściwych.

12. Oceniaj sytuację – nie dziecko

Jeśli Twoje dziecko niefrasobliwie trwoni pieniądze i prosi o dodatkowe zastrzyki gotówki, możesz zastosować technikę FUO, czyli mówić najpierw o zaobserwowanych faktach, potem o swoich uczuciach, a następnie oczekiwaniach wobec tej sytuacji.

13. Szacunek do pieniądza nabywa się w praktyce

Daj dziecku możliwość „dorobienia” do kieszonkowego, by uczyć je wartości pieniądza i dać mu możliwość natrudzenia się, by „zarobić” określoną kwotę. Przy czym:

- a. Ustal listę obowiązków domowych dziecka, których wykonywanie nie wpływa na podnoszenie kwoty kieszonkowego
- b. Ustal z dzieckiem listę ekstra aktywności, za które dziecko może za zgodą rodzica zarobić dodatkowe pieniądze

14. Motywuj do oszczędności

Stwórz „domowy bank”, który za każdą odłożoną przez dziecko z kieszonkowego kwotę, dokłada np. drugie tyle lub określony procent od oszczędności (starsze dzieci). To uczy odraczania przyjemności, panowania nad własnymi impulsami, ale też tłumaczy działanie oprocentowania oszczędności.

15. Zachęcaj do inwestowanie w siebie

Warto, by kieszonkowe dawało dziecku wolność w rozwijaniu swojej pasji i talentów oraz realizacji także niematerialnych marzeń.

16. Ucz empatii w materialistycznym świecie

Na własnym pokazuj, że jeśli masz pieniądze – masz się też czym dzielić. Wspólna dyskusja o tym, jaki ważny cel dziecko chciałoby wesprzeć własnym kieszonkowym i umożliwienie mu podjęcia własnej decyzji, to doskonały wgląd w jego własny system wartości.

17. Pożyczki tylko na uczciwych zasadach

Pożyczki od rodzica, ale też od dziecka są OK. Sytuacje gdy pilnie potrzebujemy gotówki po prostu mogą się zdarzyć. Ważne, by odbywały się na ustalonych zasadach (np. zarówno dziecko jak i rodzic mogą naliczyć procent od pożyczki) i jawnie, bez podbierania pieniędzy przez którąś ze stron.

18. Ureguluj „zalewanie kasą”

W przypadku dodatkowych większych wpływów pieniędzy np. od dziadków czy chrzestnych warto uregulować zasady z dorosłymi (określone okazje, maksymalna wysokość kwot), szczególnie jeśli wysokość przekazywanych przez nich kwot, zaburza edukacyjną wartość stałego kieszonkowego i uczy dziecko, że „pieniądz spadają z nieba” i nie warto się o nie trudzić.

19. Deponuj nadwyżki finansowe

Nadwyżki finansowe, które otrzymuje dziecko, można wykorzystać w „domowym banku” do nauki oszczędzania. Jak to zrobić? Zaproponować dziecku, które otrzymało większą ilość pieniędzy, rodzaj „depozytu”, czyli zablokowania pieniędzy w kasie rodzicielskiej i ich wypłaty w ratach wraz z uzgodnionymi „odsetkami”. Takie dodatkowe fundusze dziecko może zdeponować również na koncie oszczędnościowym lub lokacie, skąd nie można ich na bieżąco wypłacić.

